

Horsens (Sesjen) med Hensyn til Forslaget under Nr. 6 til § 12. Men det lod jo ogsaa til, at Forslagsstillerne selv fandt, at det vilde kunne være rigtigt til 3die Behandling at gennemføre en Forandring deri, hvorved man undgik at bringe Kirkesynet ind i det omhandlede, for det ganske nye Spor. — Hvad det Spørgsmaal angaar, om residierende Kapellaner skulle have den samme Ret til at overlade Kirken til Brug af Andre som Sognepræsterne, da er det vistnok ikke af nogen særdeles stor Betydning. Men jeg maa imidlertid dog bemærke, at det ogsaa forekommer mig naturligt efter hele Stillingen, at Sagen i alt Fald maa ordnes med vedkommende Sognepræsts Indvilligelse, Noget, som det dog ikke lettelig kan tænkes vil give Anledning til særlige Vanskeligheder. Jeg maa ogsaa gøre opmærksom paa, at Bestemmelsen om de residierende Kapellaner heller ikke fandtes i Lovforslaget, saaledes som det oprindeligt blev indbragt. Og lige saa lidt fandtes da den Bestemmelse deri, som jeg for omtalte, om den Ret, der ifølge § 5 skal tilkomme 10 Sognebaandsløjere til at forlange Kirken aabnet i det Hele. Ved at gaa ind paa at udelade disse Bestemmelser vil man altsaa heller ikke komme i nogen Strid med Lovforslaget, saaledes som det oprindeligt blev indbragt — Jeg har selv for mit eget Vedkommende undladt at stille Forslag til enkelte Bestemmelser, som jeg i og for sig vilde finde det ganske ønskeligt, ja mere end det, vare blevne udtrykkelig medoptagne i den foreslaaede Lov, og navnlig da en Forskrift om en bestemt Ret for det øverste kirkelige Tilsyn til at gribe ind med en nærmere bestemt Virkning, naar visse Misbrug af de i Lovforslaget omhandlede Rettigheder maatte finde Sted. Jeg er imidlertid ikke fremkommen med noget Undringsforslag i saa Henseende, dels fordi jeg er gaaet ud fra, at der dog paa den ene eller anden Maade vistnok vil være tilstrækkelig Myndighed tilstede for den øverste Kirkebestyrelse til at gribe ind, selv om det ikke udtrykkelig omtales i Loven, og dels fordi jeg ikke ved at stille et saadant Forslag har villet skabe yderligere Vanskeligheder ved denne Sags Behandling. — Efter den Maade, hvorpaa jeg har

stillet mig til denne Sag, baade i det andet Thing og her, og efter den Stemning, der i det Hele taget har været tilstede med Hensyn til den her, og som da ogsaa kan siges at ligge paa Bunden af, hvad der er fremkommet i det andet Thing, forekommer det mig overhovedet, at der er Sandsynlighed for, at dette Lovforslag vil kunne blive til Lov. Men jeg maa imidlertid gjentage, hvad jeg tidligere har ytret, at jeg dog ikke selv lægger nogen overordentlig stor Vægt paa dette Forslag, eller anser det for at være særdeles paatrængende nødvendigt. Hvis det havde været Tilfældet, vilde jeg naturligtvis selv have fundet mig opfordret til at fremkomme med Lovforslaget. Jeg gjorde det ikke, netop fordi jeg ikke ansaa et saadant Forslag for at være paatrængende, og fordi jeg derhos troede, at det naturligen kunde bringes i Forbindelse med den senere Fremlæggelse af andre Forslag. Min Undlæbelse deraf stod i Dvrigt ogsaa i Forbindelse med min Opfattelse af Stillingen i det Hele, som den var bleven ved Forhandlingerne i sidste Samling, hvorefter jeg ikke kunde finde, at der var nogen særlig Opfordring til paany at bringe de kirkelige Spørgsmaal frem i denne Samling. Da dette jo imidlertid alligevel er flet — og det endogsaa i stort Omfang —, og da det foreliggende Forslag derhos nu altsaa en Gang er blevet behandlet, saa kan jeg ikke sige Andet end, at jeg nu ønsker, at det maa blive til Lov. Thi om man end kan sige, at en stor Del af Bestemmelserne deri kunne faae og ogsaa allerede have faaet Anvendelse ad administrativt Veit, saa kan det dog antages, at en udtrykkelig Lovbestemmelse i denne Retning vil være hensigtsmæssig til at forhindre, at vanskelige Tilfælde af og til fremkomme, Tilfælde, som derhos ofte ere ledsagede af Omstændigheder, der ikke gjøre dem særlig tiltalende. Det er, som sagt, dette mit Ønske om at se Sagen bragt til Ende i nærværende Samling, der ogsaa har foranlediget, at jeg ikke fra min Side er fremkommen med Undringsforslag. — Men idet jeg i det Hele taget kan slutte mig til de Forslag, der ere fremkomne fra enkelte Medlemmers Side, maa jeg dog paany gjentage og maa fastholde som min fuldstændige Overbevisning, at det vilde være i Strid